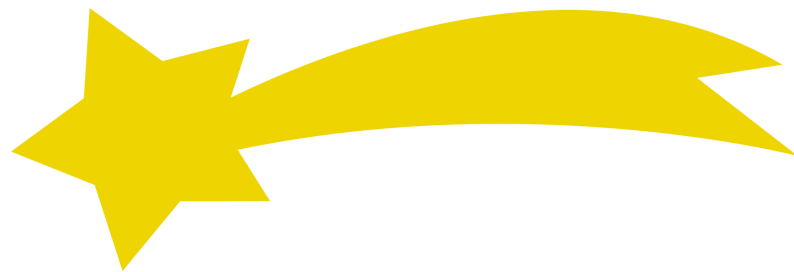

Jak se Pěťá

stal třetím králem

**Charita
Most**

Autorem textu je Lucie Jehličková

Malý Pěťá bydlí už rok jen se svou babičkou Mílou. Maminka se o něj příliš nestarala a tatínek od nich odešel ještě dřív, než se Pěťá narodil. Babička Míla je hodná a má Pěťu moc ráda.

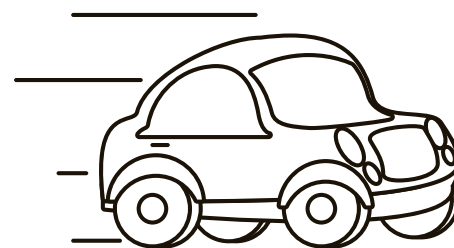
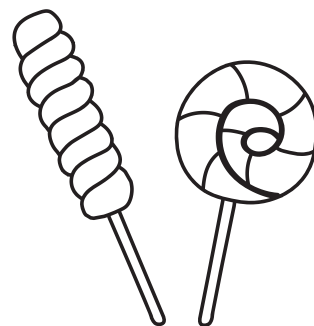
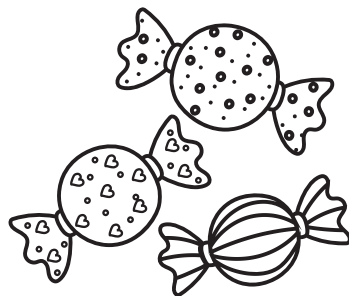
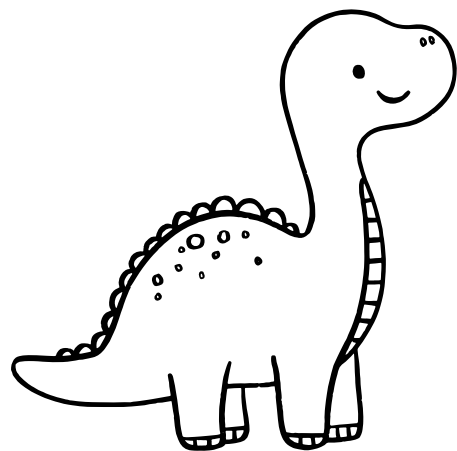

Babička Míla už nepracuje. Je v důchodu, v létě se stará o zahrádku a chodí na procházky s pejskem Benem. Péťa s babičkou tak nemají moc peněz.

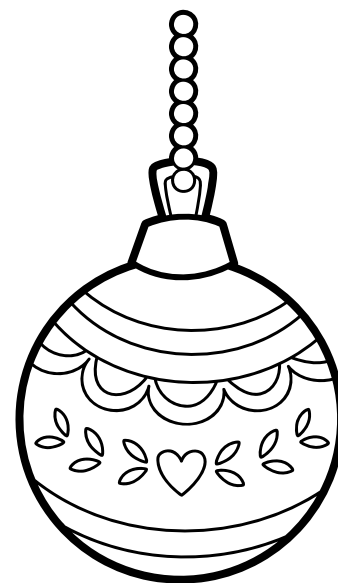
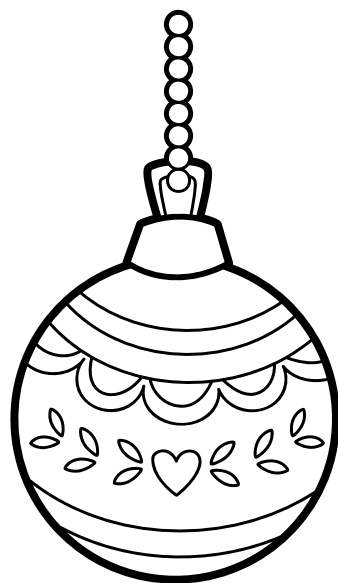
Nakoupí jídlo a granulky pro Beníka, zaplatí nájem a nic jim nezbyde. Babička by ráda Péťovi koupila spoustu vánočních dárků, ale nemůže si to dovolit.

Péťa začal nedávno chodit do nízkoprahu naproti jejich paneláku. Díky paní učitelce Janě tak dostal alespoň jeden krásně zabalený vánoční dárek. V krabici od bot našel plyšového dinosaura, bonbony, lízátka, pastelky a autíčko.

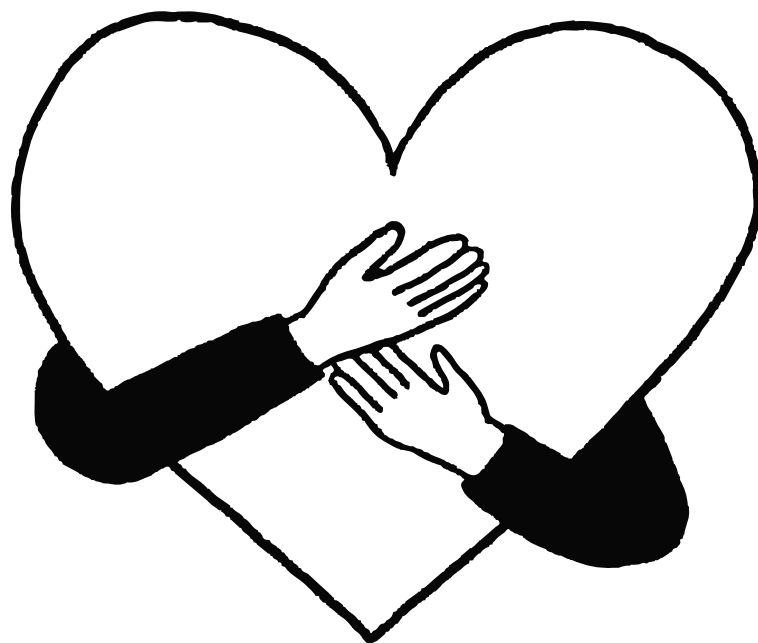
Ten dárek Péťu moc potěšil. Kdopak ho asi zabalil a poslal? Že by paní učitelka Jana? Ale když se na to paní učitelky po Vánocích zeptal, vysvětlila mu, že takové dárky balí hodní lidé a posílají je dětem, které by jinak žádné dárky nedostaly.

Pěťovi se to rozleželo v hlavě. Moc se mu líbila myšlenka, že na světě existují lidé, kteří dělají takové dobré skutky. Rád by taky udělal takový dobrý skutek. Ale jak? Sám peníze žádné nemá, takhle to tedy nepůjde.

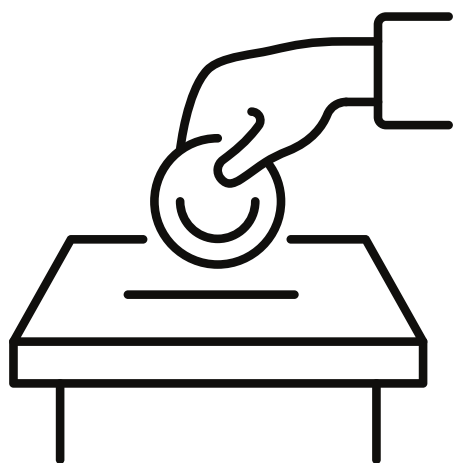

Pěť se na to zeptal babičky, ale ta nevěděla. A tak se zeptal paní učitelky Jany, ke které měl velkou důvěru.
„Víš, Pěťo, na dělání dobrých skutků vlastně peníze nepotřebuješ. Můžeš někomu udělat radost třeba tím, že mu otevřeš dveře, pověsíš kabát nebo se s ním rozdělíš o sladkost,“ řekla paní učitelka Jana.

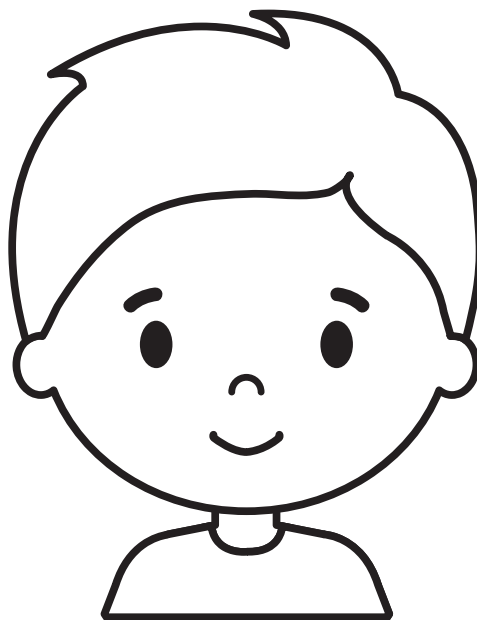
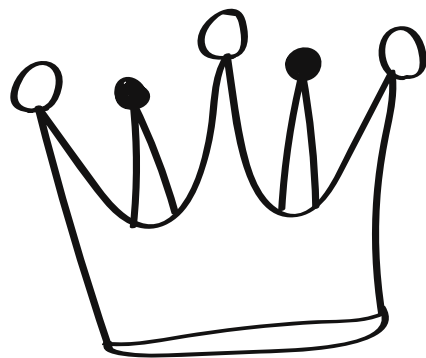
„Aha,“ pokýval Pěťa hlavou. „Ale já bych chtěl udělat opravdu veliký dobrý skutek. Aby z něj měl někdo takovou radost jako já z té krabice plné dárků.“

„O něčem bych vlastně věděla,“ zamyslela se paní učitelka. „Příští týden se koná Tříkrálová sbírka a nám chybí třetí král. Budeme vybírat od hodných lidí peníze na pomoc potřebným. Nechtěl by ses k nám připojit?“

„Já?“ Zeptal se Péťa pochybovačně. Vždycky se cizích lidí spíše styděl. Ale chodit v kostýmu po městě a s papírovou korunou na hlavě by se mu líbilo.

„Není to nic těžkého. Půjdu s vámi. Uvidíš, že ti koledování půjde,“ ujistila Péťu paní učitelka Jana a laskavě se na něj usmála.

„Tak dobře.“ Péťa si radostí poskočil. Už se těšil, až bude chodit po městě a vybírat od lidí peníze do kasičky. Představil si, kolik lidí tím potěší a vykouzlí jim úsměv na tváři. Ještě ten den si vyzkoušel kostým a domluvil se s Honzou a Radkem, že bude jejich třetí král.

